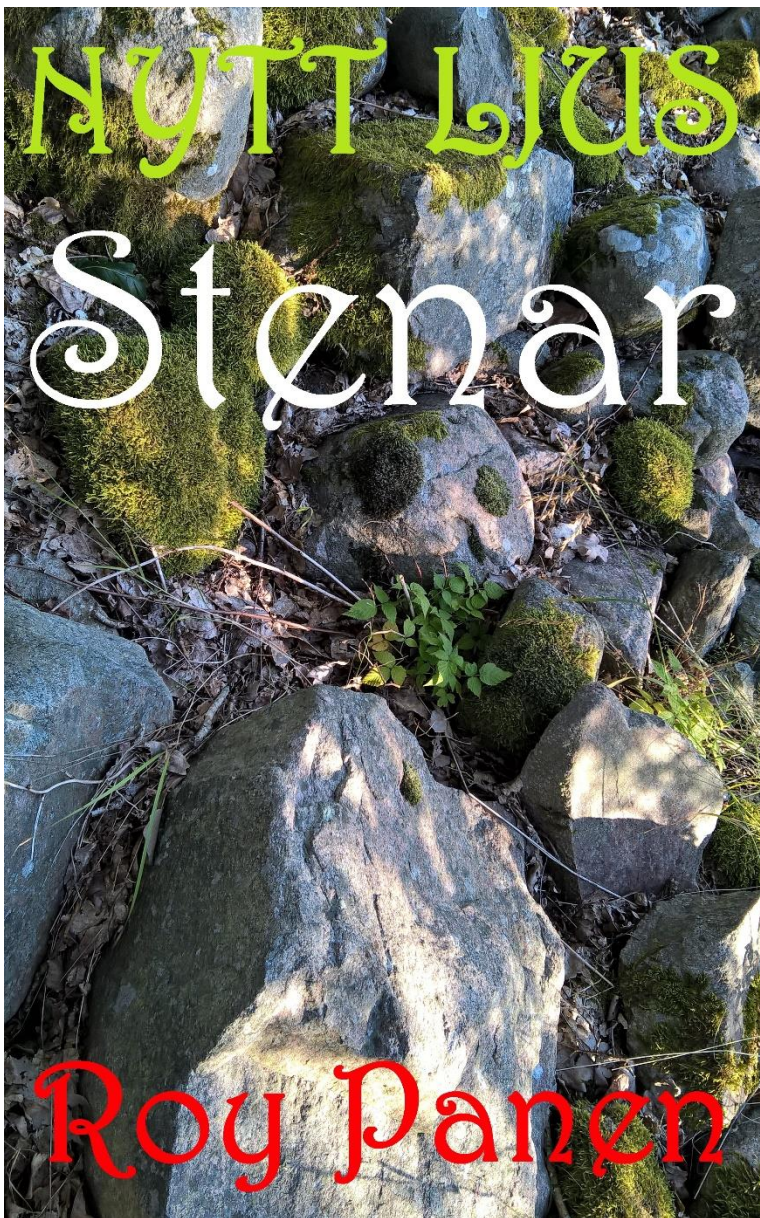

Text hämtad
från NYTT LJUS
Stenar

Blev ingen dejt

Roy Panen

NYTT LJUS

Stenar

Roy Panzen

Roy Panzen
Bokförlag

Denne tekst
skyddas av
upphovsrätts-
lagen

BLEV INGEN DEJT

125 Ung man på Gotland

Måns, video och klubbrum

–Jag fick ett brevsvaret från en ung, snygg man på Gotland. Han var arton år och jag tjugofem. Han ville gärna träffas, och hos mig, men han var mycket försiktig. Vi bestämde ingenting, utan fortsatte bara att brevväxla. Och vi ringde inte varandra.

Efter några brev kommer det fram att han aldrig har varit med en man, inte någon kvinna heller. Han vet inte riktigt vad han vill, och verkar mycket osäker. Men helt klart är att han vill träffa en man – till att börja med.

Efter ytterligare några brev säger han att hans pappa är präst, och han vågar inte ens

tänka på vad han ska säga, om det kommer fram att hans son gillar män.

Jag frågar honom om vi kan ses. Jag erbjuder mig att vi kan träffas någonstans på halva vägen. Vi kan umgås i några timmar och sedan åker vi var och en hem till sig igen.

Han tycker idén är bra, men han vill nog vänta lite till. Sedan säger han att han behöver samla mod på två håll: mod mot sig själv och mot sin pappa. När det gäller hans pappa så vet han att det kommer bli problem.

Men mer säger han inte om det här i detta brev.

Jag förstår att bilden av att vara homosexuell är ganska lika hos var och en, men förutsättningarna att vara eller leva som homosexuell kan vara helt olika.

Men här har jag fortfarande inte själv kommit ut till någon hetero, min familj, om att jag är homosexuell. Jag var väl lite bisexuell tidigare, i och med att jag har hunnit vara gift och att jag väntade på att faderskapsutredningen skulle finna sin ände.

Fast vad gäller min bisexualitet, så var den mycket liten, och nu mera är den nästan obefintlig. Jag har liksom inte kvinnor i huvudet

längre, utan bara män – fina, snygga män.

Mannen på Gotland hade antagligen mycket att vara orolig för, när det gällde hans pappas reaktion om sin sons homosexuella läggning. Och hur mycket mod behövde han samla på sig?

126 Nytt försök

–Mannen i Örebro tidigare, ljög ju ihop för sina kompisar om att han och jag tidigare varit lumparkompisar. Och jag som inte ens har gjort lumpen.

Jag är norsk medborgare, men är född och uppvuxen i Sverige. Norge har aldrig behövt kalla in mig till någon militärtjänstgöring, vilket jag ju är himla tacksam för. Fast jag beundrar alla som har gjort sin lumpen och som på ett eller annat sätt har tagit sig igenom den. Stort diplom till dem.

Men hur skulle jag få denne gotlänning att våga ta steget ut med att träffa mig?

Jag sade till mannen på Gotland att han, när han än ville det, var alltid mycket välkommen

till mig.

Jag ville fråga honom om det var något speciellt med hans pappa, förutom kanske att han var präst. Fast det finns många präster som är positiva till homosexuella. Det finns också präster som själva är homosexuella.

Så vad är egentligen problemet?

Men jag valde att inte fråga. Jag var rädd för att jag skulle pressa honom, som i förlängningen skulle göra att han tröttnade på mig. Eller ännu värre att han inte skulle våga träffa mig.

127 Hemska erfarenheter

–Jag ville föreslå att jag kunde komma till honom på Gotland och att jag kunde ta in på ett hotell eller vandrarhem. Men så kom jag på att jag hade alldeles för dålig ekonomi för ett sådant äventyr.

Jag ville säga till honom att jag själv har mått

mycket dåligt:

Att jag i perioder har gått med självmordstankar, men att jag en dag bröt helt med mitt gamla liv, heteroliv – som ju mer eller mindre var en bluff.

Måns stoppar videon och funderar lite över vad mannen berättat. Är han ibland så nedstämd och ledsen att han funderar på att ta sitt liv?

Men han måste väl i så fall få hjälp med det, sina svåra tankar med känslor.

Fast detta var väl för länge sedan.

Men kan det vara så i dag? För mannen har ju berättat i sitt meddelande att han nyligen varit deprimerad och nere.

–Att jag har gått igenom en svår skilsmässa och en lång och utdragen faderskapsutredning.

Att jag har gått hos läkare, psykolog, till och med hos en psykiatriker, då jag mått så dåligt.

Att jag under en tid har gått på antidepressiva tabletter, lugnande tabletter, och att jag var mycket sjukskriven på grund av min nedstämdhet.

Att jag en dag på grund av medicinering och säkert för lite med sömn såg dubbelt när jag en

dag satt i min bil på väg till jobbet.

Jag körde på vägen och plötsligt kom två exakt likadana mötande bilar på båda körfälten. Det såg ut som den ena av dem var på väg att köra om den andra. Men inget hände. Båda låg hela tiden bredvid varandra och var på väg mot mig.

Jag hade att frontalkrocka med någon av dem eller att köra av vägen. Och det skulle bli en himla smäll.

Men jag blundar och tvärnitar bara.

Och allt gick bra.

Den ena bilen fanns ju inte, då jag ju såg dubbelt. Tur var väl också att jag inte hade någon bakomvarande bil som körde in i mig.

Jag vände hemåt, och det fick bli ännu en sjukskrivning i högen bland alla andra.

Och att jag bara några dagar senare, på grund av denna ytterligare sjukskrivning, fick sparken från mitt jobb.

Måns torkar ännu en tår från kinden.

128 Lyckan i krisen

–Bara några dagar senare, efter händelsen med bilkörningen och dubbelseendet, skulle jag fylla 25 år, och jag var fortsatt sjukskriven.

Men på min tjugofemårsdag damp det ner ett brev i min brevlåda. Det var från snickeriet som jag var anställd, och jag var nu uppsagd med omedelbar verkan.

Jag fick inte en minsta varning, och de visade inte något stöd eller empati för hur jag mådde. Och de visste hur dåligt jag mådde, på grund av både en svår skilsmässa och en utdragen faderskapsutredning.

Men de struntade i mig.

De ville under inga omständigheter ha kvar mig eller att jag skulle komma tillbaka och få en chans till.

Fast då jag var på jobbet och arbetade, var de alltid nöjda med mig. Jag fick vid ett tillfälle till och med en löneförhöjning, för att jag jobbade så bra.

Men nu när hela mitt liv kändes upp och ner och jag mådde dåligt, då var det ingen som brydde sig. Nu var jag så att säga ingenting värd.

Fast att jag fick sparken så blev det även en ren befrielse. Nu kunde jag ta det lugnt och slicka mina sår.

Måns tänker att mannen är mycket stark. Även om han ibland också verkar må psykiskt dåligt.

129

Rättsprocess

–För att avsluta tankarna med jobbet, så ringde jag en advokat. Han sade att så fick företaget enligt lag inte göra. Med hjälp av advokaten drog jag företaget inför domstol. Han sade att detta mål var klockrent, och som jag garanterat inte skulle förlora.

Företaget hade kollat upp mig och fått fram att jag hade fuskat med försäkringskassan. Jag

hade arbetat en vecka samtidigt som jag varit sjukskriven hos försäkringskassan.

Då detta händer i början av nittiotalet sjukskrev man sig till försäkringskassan, och företaget och försäkringskassan hade inte någon bra koll på vad den ena eller andra gjorde.

När företaget i rätten tog upp detta med mitt fusk med sjukskrivning, försvarade jag mig med att det var innan jag fick löneförhöjningen. Jag hade ju en slavliknande lön innan.

Företaget var schyst och tog inte detta ärende med fusket vidare. Och det hände inget negativt med försäkringskassan. Förmodligen fick de aldrig veta något om det.

Under vårt möte i rättssalen gjorde företaget och jag upp i en förlikning. De skulle betala mig en mindre summa pengar, för att de hade gjort fel mot mig plus att de skulle få slippa se mig i fortsättningen. Och mitt mål i tingsrätten lades ner.

En mindre del av pengarna gick till att betala min advokat. Och jag köpte en rejäl stereo, skivor, och en del nya kläder. Fast en del av pengarna som var kvar sparade jag inför framtida behov.

130 Kontakten rann ut i sanden

–När jag kommit så här långt i min kris med process, med företaget och faderskapsutredningen, var kontakten med gotlänningen borta sedan länge. Den rann så att säga ut i sanden.

Jag hade nu, efter en långdragen och seg process, en son på tre och ett halvt år som jag fick börja träffa. Det kändes intressant, spännande och roligt. Möjligen hade också min person vuxit en del, och jag var stolt som pappa. Fast detta som senare skulle möta nya problem, svårigheter med törnar.

Och som sagt, gotlänningen och jag kom aldrig till någon träff. Våra brev blev tunnare och vi hade till slut inte så mycket att säga varandra.

Jag berättade ingenting för honom om alla mina depressioner med besvär. Det skulle kännas onödigt att göra det.

Jag tänkte att det som han hade att brottas med kunde inte jag hjälpa honom med. Denna

process måste han ta själv, driva på egen hand, med eget så att säga mod.

Fast jag undrade förstås vad det var för monster eller spöke till pappa som han hade. Och kanske var det hans stora rädsla för sin präst till pappa som fick mig att tänka om, som fick mig att tänka flera gånger. Om han och jag skulle ha träffats i smyg, hos mig, på hotell, i skogen eller i en båt ute på sjön – eller miljoner andra sätt om det så vill – skulle det inte hjälpa honom ett dugg med sin oro och rädsla för sin far. Tyvärr.

Nej, denne unge man, arton år och snygg, hade sin egen process att tampas med. Och kanske borde han ha gjort som jag, bara brutit upp med det gamla och flyttat till egen lägenhet, studentrum, och långt hemifrån.

Och vi slutade skicka brev till varandra. Jag tänkte väl bara, lycka till med vad du än gör. Jag ville väl gå vidare med mitt, min process, så att säga. Och världen är ju full av unga, snygga män. Det är bara att sträcka ut, plocka och ta för sig.

131 Annan händelse med anknytning

–Men en händelse, med anknytning till denna, kommer upp i mitt huvud, som jag vill avsluta med här. Det var en vän som jag senare träffar, men som jag inte blir så nära kompis med. Jag har kontakt med honom och lär känna honom mera genom en av mina andra nära kompisar.

Denne man, som var några år yngre än jag hade en familj som var med i en religiös församling. Men jag vill här inte tala om ifall det var en kristen församling eller inom någon annan religion, då det känns fel och dömande av denna religion. En eller några få personers dåliga människosyn med fördömande av någons homosexualitet ska inte få straffa ut en hel religion eller församling. Det vore mycket fel.

Hur som helst så hade min kompis vän blivit

utslängd av sin familj efter att de fått veta om hans homosexualitet. Till en början var han inte välkommen hem till familjen mer. Men efter ett tag var han välkommen hem, men fick inte sova över hemma hos dem.

Och hur detta gick sedan, hur det fortsatte minns jag inte.

Men denna förnedring med kränkningar från sina föräldrar med familj, borde han nog inte ha tagit. Kanske borde han ha satt upp ett motkrav till dem – älska mig för precis den jag är eller låt bli.

Fast här vill jag nog hoppas och önska att hans familj till slut ändå kom över detta, för dem stora hinder, med att sonen och brodern var homosexuell, och att de fick det bra tillsammans igen.

Till vem som helst som kanske är i en liknande situation vill jag här bara säga: följ vad ditt hjärta säger, stå på dig, var inte rädd och ta ingen skit.

Fast, det kanske är lättare sagt än gjort.

132 Irriterande

–Det finns saker som faktiskt kan störa mig en hel del, ja till och med reta upp mig. Dessa gäller situationen med svåra omständigheter, tillika dåliga förutsättningar hos vissa personer. Den unge mannen från Gotland och mannen som blivit utesluten från sin familj på grund av sin homosexuella läggning är också drabbade av detta.

Jag undrar: Varför händer detta? De, som alla andra i liknande situation, har ju inte begått något brott. De har ju inte gjort något fel, galet, som direkt har gjort någon illa. Det enda är att de är lite annorlunda, men som egentligen inte skulle behöva spela någon som helst roll.

Det som i så fall spelar roll, och en väsentlig sådan, är hur andra möter upp med den som är lite så att säga annorlunda.

Måns känner igen sig i det mannen säger. Man måste alltid vara beredd på att det finns idioter runt om en. Och man måste försöka vara stark, när skiten ramlar över en.

–Om en man gillar att dejta en man – vad är problemet?

Problemet är inget annat än fördomar kring detta, människors stora vilja och förmåga att i all sin okunskap döma, och ibland döma ut den som är lite annorlunda. Problemet är inte den som är annorlunda, utan den sjuka omgivning som han, hon eller hen befinner sig i.

133

Förändrings- process

–Denna omgivning borde också ta på sig och acceptera att de hamnar i en process gentemot den annorlunda som det gäller. Omgivningen behöver vilja och ta steget in mot en positiv förändringsprocess. De behöver acceptera detta faktum att det finns någon inom familjen, gemenskapen, som är lite annorlunda. Och då,

menar jag, blir alla vinnare på det.

Men om de istället gör tvärt om och går in i en förnekelseprocess blir det tvärstopp och den drabbade, den lite annorlunda, går inte längre framåt i denna omgivning, gemenskap.

Med detta kan det vara lika bra, för den lite annorlunda, att bryta upp och gå helt sin egen väg. Då kanske det också är dags att flytta, och långt bort från dem som så att säga utgör ett problem.

Om man inte blir accepterad för den man är – då har man väl ändå inget större värde hos dem. Det som går förlorat var så att säga ändå redan förlorat.

För att vara med och ingå i en gemenskap där man inte kan eller får vara sig själv – det är ingen bra gemenskap ändå.

Nej våga ta klivet ut, var dig själv, ta för dig, ta ingen skit, finn nya vänner med gemenskap i positiv anda – och försök låta dig själv få bli lycklig. För du blir aldrig lycklig i din gamla miljö med all skit av fördomar runt dig. Detta som ju ändå inte är mycket att ha.

Nej, våga ge dig en bättre chans att få in något riktigt positivt och fint i livet, och du ska se att det kommer bära frukt. Du kommer snart

dansa, med den du älskar, på en grön äng och mitt i ett hav av blommor. Tro mig.

Måns känner att mannens ord nu inte direkt är riktade till just honom, utan mot något mera allmänt. Mannen har ett budskap inom sig som han vill dela och nå ut till alla.

Och Måns känner starkt att han vill ta till sig av allt mannen säger. Det är viktiga ord och en sanning som borde få nå fram till precis alla.

134 Mannen känns övertygande

Måns känner också att mannen är övertygande, äkta, och han går in med stor passion för sitt berättande.

Och helt klart så är det något med honom. Något speciellt.

Kanske skulle han till och med fungerat som präst, pastor, för han får Måns att tro på vart enda ord han säger.

Eller vänta .... mannen skulle också kunna fungera som författare, för han kan det här med att berätta. Och det är intressant, spännande, och av och till är han lite rolig också.

Helt klart vill han få lära känna denne man mer, lite bättre, och helst att han också vågar visa vem han är – utan solglasögon och åtdragen huva.

Fast hur ska det gå till?

Och om han lyckas avslöja mannen, på egen hand, då har han ju sagt att han kommer försvinna helt ur Måns liv.

Mycket knepigt är det.

Han får alltså en massa saker, pengar, och en häst, av en man som han inte får komma nära. Denne man vill alltså vara och kanske till och med fortsätta vara som en skugga i hans liv.

Han funderar vidare på det här med skugga. Och för att en skugga ska bli till krävs solljus. Eller lampljus.

Men när kommer skuggan fram? Vilka mer förutsättningar, mer än solljus och lampljus, krävs?

Och mannen har mått mycket dåligt.

Ja han berättar ju själv att han en gång, för länge sedan gick med självmordstankar. Det skulle vara intressant att få höra honom berätta mer om detta.

Han kan fråga honom, om han har mer att berätta.

Mannen har alltså först levt ett så kallat heteroliv, men som inte fungerade. För längtan efter att få leva ut sin andra sida, homosida, blev för stark. Och ju starkare denna längtan blev – ju tuffare och hårdare måste han vara mot sig själv, med att stänga in allt. Allt som är otäckt, besvärligt och som skapar en massa ångest.

Och hur många lås på sin garderob kräver det till slut?

Kanske man till och med går och dör inne i sin garderob. Hänger sig, tar en massa tabletter. Och efter ett tag kommer en frän stank från ett ruttnande lik.

Nej, åt helvete med alla garderober. Och homofober.